

Raskoš muzikalnosti i virtuozyteta

vijesti.me/kultura/592501/raskos-muzikalnosti-i-virtuozyteta

P M K

Piše: Milica Kadić

28.02.2022. 10:35h

Koncert violiniste **Romana Simovića** i Crnogorskog simfonijskog orkestra pod upravom **Mladena Tarbuka** predstavljao je zasigurno vrhunac dosadašnje koncertne sezone Muzičkog centra Crne Gore. Iako nestalnog toka usljed već obeshrabrujuće pandemije virusa korona, ova sezona počinje da liči na programe koje i drugi regionalni kulturni centri i ansambli neguju.

Pogled na prepunu dvoranu Muzičkog centra i nevjerovatno mladi sastav CSO, izvesno je kod svih prisutnih izazvao uzbuđenje i radost. Mladalačka energija potpomognuta po kojim iskusnijim orkestarskim kolegom pod sigurnom dirigentskom palicom Mladena Tarbuka, rasula se po solidnoj dvorani prikazujući njene najbolje kvalitete. Verovatno je tome doprineo i izbor programa na kojem su se našli virtuozyzni Koncert za violinu i orkestar **Petra Iljića Čajkovskog** i veličanstveni *Simfonijski plesovi* **Sergeja Rahmanjinova** otkrivajući svu paletu romantičarskih zvukova i boja, koje smo čuli u svom njihovom sjaju u ovom izvođenju.

Milica Kadićfoto: Privatna arhiva

Po prvi put nastupajući na novoj prestoničkoj sceni, Simović je, sa biserom Stradivarijeve violine u rukama, suvereno vladao pozornicom pokazavši svu raskoš svoje muzikalnosti i virtuozičteta. Imajući u vidu njegovo dragoceno iskustvo kao koncertmajstora renomiranih svetskih orkestara, ono što je fasciniralo je osećaj da on te večeri nije bio samo solista. Intuitivno je vodio orkestar kroz muzičko delo, sugestivno neretko okrenut ka njima, i sjajno se dopunjavao u toj ulozi sa bratom Markom Simovićem. Sa energijom koja se oslikava u svakom tonu, izvođenje je bilo u maniru "tradicionalnih" sa umerenim tretmanom tempa prvog stava do pokretnog, razigranog finala u kojem je solista u zavidnom tempu poneo orkestar do svoje kadence. Predivno izvajanim frazama i intonativno precizno održao je svojevrsni čas brojnim učenicima i studentima muzike prisutnim u publici. Lepa je bila i saradnja sa odličnom duvačkom sekcijom orkestra u kojem su se izdvajali izvanredna prva flauta i prvi klarinet. Uspešno komunicirajući sa solistom, preplićući se sa njim i prateći njegovo fraziranje, ostvarili su lep balans i uz solidne oboe i horne, i finu preglednost forme.

Koncertantni prvi deo večeri završen je uz frenetične aplauze i ovacije za solistu i doneo je dva bisa, Baladu br. 3 za violinu solo **Ežena Isaja** i Prvi stav Sonate za dve violine **Sergeja Prokofjeva** gde se Romanu Simoviću pridružio **Marko Simović**.

Simfonijski plesovi Sergeja Rahmanjinova doveli su na scenu Muzičkog centra Crne gore najveći sastav CSO. Pored klavira i harfe pridruženih standardnom gudačkom i utrojenom duvačkom korpusu, na bini smo imali čak pet perkusionista sa brojnim udaračkim instrumentarijumom. Ovo zahtevno delo bilo je pravi izazov za ansambl, naročito limeni i drveni duvački korpus. Savladavanje ovakve literature, pored klasičnog repertoara, obogaćuje interpretativne mogućnosti orkestra. Sve odlike kompozitorovog poznog stvaralačkog perioda kojima pripada ovo delo došle su do izražaja tokom interpretacije. Ostvareni su groteska i fokusiranost na pojedine instrumentalne boje tona limenih duvačkih instrumenata, a naročito primetna bila je zavidna interpretacija solo alt saksofona. Divna komunikacija između gudačkog i duvačkog dela, samo na mahove u završnom trećem stavu bila je narušena nedostatkom koncentracije, što u celini nije poremetilo interpretaciju ove četrdesetominutne gromade. Maestralan završetak dugujemo odličnoj grupi limenih duvačkih instrumenata. Hrvatski dirigent je ostvario ritmičku vitalnost pokreta, katkad nas približavajući *Posvećenju proleća* Stravinskog. Uspešno je doneo i motive drugih dela Rahmanjinova citiranih u ovoj simfoniji, prikazujući nam svojevrsne autobiografske odlike veličanstvene kompozitorske figure.

Mladen Tarbuk iskusna je dirigentska figura. Može se reći da posle nekoliko koncerata koje je održao ove sezone već oseća akustiku dvorane i vešto koristi zvuke u njoj. Lepe su bile gradacije volumena i tembra, tako da smo uživali u divnom pianu u kojem se čuo svaki instrument i blistavom gromoglasnom forteu koji je odzvanjao Velikom salom. Maestro poseduje i izvesnu lakoću i opuštenost u svojoj sugestivnosti, pa deluje da takva figura prija muzičarima. Jasna akademska crta njegovog rada bila je izražena i na

uvodnom predavanju u Kamernoj sali, pola sata pre početka koncerta. Ovakva predavanja koja je sam inicirao, lepa su prilika za upoznavanje šire publike sa programom jer na jednostavan i prijemčiv način upoznaju publiku sa delima na repertoaru.

Kada velika zvezda poput Romana Simovića gostuje u svom gradu, za očekivanje je da će biti veliko interesovanje publike, pa posle saznanja da su sve ulaznice za ovaj događaj rasprodate još prošle nedelje, možemo samo da poželimo da se sledeći nastup ovog umetnika rezerviše bar u dva termina, kako bi svi oni koji žele da uživaju u izvođenju ovog vrsnog virtuoza mogli da prisustvuju. Zaključićemo da je koncert Romana Simovića i CSO bio dostojan svake evropske prestonice. Kako odlični uslovi za rad sada postoje, orkestru na dalje treba "čvrsta" palica dirigenta Tarbuka, ali i drugih gostujućih dirigenata, čije će iskustvo doprineti upoznavanju različitih interpretativnih vizura i stilova. Brižljiv i nadasve promišljen odabir programa, solista i dirigenata, može voditi CSO ka visinama evropskog simfonijskog muziciranja. Sila marketinga i brojnih edukacija, kao i nezaobilazna institucionalna saradnja sa ostalim reprezentima muzičkog života u zemlji i regionu, biće sigurna potpora radu orkestra u okviru Muzičkog centra Crne Gore.

Autorka je muzikolog, urednica programa i producent u Centru beogradskih festivala

---